

תחנת הכניסה לישראל -

בצפון שמענו הרבה על הקרנטינה "האיומה" באילות, שהיא תחנת הסגר שקולטת את העגלים שמגיעים מייבוא ונעצרים שם לזמן מה, להסתגלות ולחיסונים, כדי שלא לסכן את העדר המקומי בישראל. ירדנו לראות בעיניים, לשמוע את ד"ר ריק, הרופא המקומי, ולבקר באתר שבו רפי המנהל, אירח אותנו בפתיחות רבה. עם כל זאת, יש להמשיך ולאכוף את דרישות הבריאות באתר, באופן תדיר וכך להגן על הבקר שלנו ועל הציבור כולו

חם מאוד בחוץ, רוח קלילה נושבת, אתר הקרנטינה מבודד מהכביש הראשי לאילת, נראה יפה, מסודר, יבש, תחושה שיש כאן "בעל בית". חצרות גדולות, מקורות ברשת צל, גדרות גבוהות בשורות ישרות, הרבה עגלים בצבעים שונים, חיים בצפיפות סבירה, עומדים על חצרות בטון. אוכל באבוס והרבה מים בשקתות, מרכז מזון בסיסי בצד האתר וקריון לשיכון העובדים.

רפי אסולין, מנהל אתר האתר כבר כמה חודשים ושמוח לספר על מה שקורה במקום (בינתיים פרש רפי מהעבודה באתר).

הקרנטינה באילות יושבת על 70 דונם קרקע של קיבוץ אילות והפרויקט כולו שייך לחברה ירדנית שנקראת - "רפת בערבה". הירדנים הם בעלי האניות שמשנעות את הבקר בעולם ויש להם קרנטינות בהרבה נמלים. 98% מהייבוא לישראל, דרך אילת, מגיע

מאוסטרליה ע"י סוחרים מישראל, מתנובה ואחרים. בגדול, הקרנטינה מיועדת לבקר, שמגיע לבסוף, לגדה ולרצועת עזה. תנובה מביאה את העגלים בגיל 7-8 חודשים.

יש להמשיך, כל העת, לחזק את הרשויות בשמירה ובאכיפה קפדנית של ההנחיות למניעת מחלות שמסכנות את הבקר של כולנו ואת בריאות הציבור

התהליך - מגיעה אנייה שיש בה כ-15,000 עגלים. תחילה מורידים בנמל אילת, משם במשאיות לתחנת ההסגר. הקיבולת בקרנטינה היא 8,000 ראש עגלים וגם כבשים וטלאים ביחס 4:1.

בסך הכול, העגלים נמצאים בתחנה כ-30 יום. ביומיים הראשונים לא נוגעים בעגלים, בהמשך, מתחילים לתת חיסונים לקטרת העור

ולפה וטלפיים.

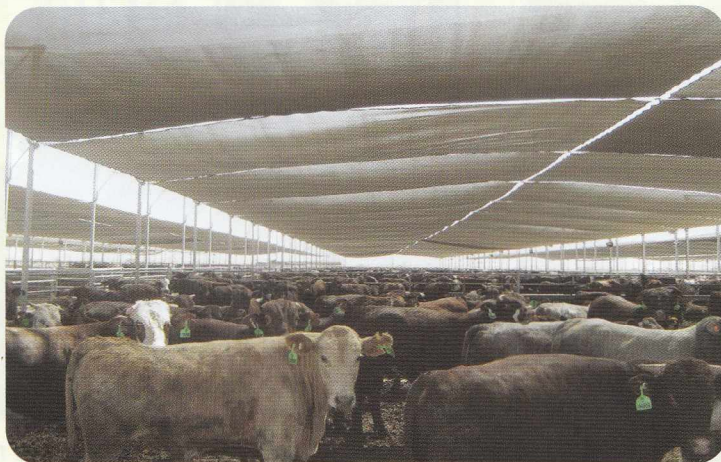
בשבועיים הראשונים, אחרי החיסונים, מייצבים את העדר, מבודדים חולים, אחר כך יש סלקציה לפי גודל וגזע. השבוע השלישי רגוע.

חיסון שני, ניתן בשבוע הרביעי ומתחילים לשייך את הבקר לפי היעדים. ככלל, כל העגלים שעל האנייה מיועדים ללקוחות מוגדרים. ההזמנות הן באלפים.

בין 4-6 שבועות השטח מתרוקן. עם אישור, אפשר להאריך עד 45 יום.

תמותה - בכבשים 1.2%. בעגלים 4 פרטים מתוך 3,000 - אין סיבה שימותו. זה קורה בעיקר, ב-4 הימים הראשונים.

גזעים - לרוב אירופאיים ואוסטרליים מקומיים: שרולה, לימוזין, אנגוס שחור, ברהמה, ביפי (הכלאה מקומית) - הרבה הכלאות, סימפורד, סימנטל. העגלים מגיעים

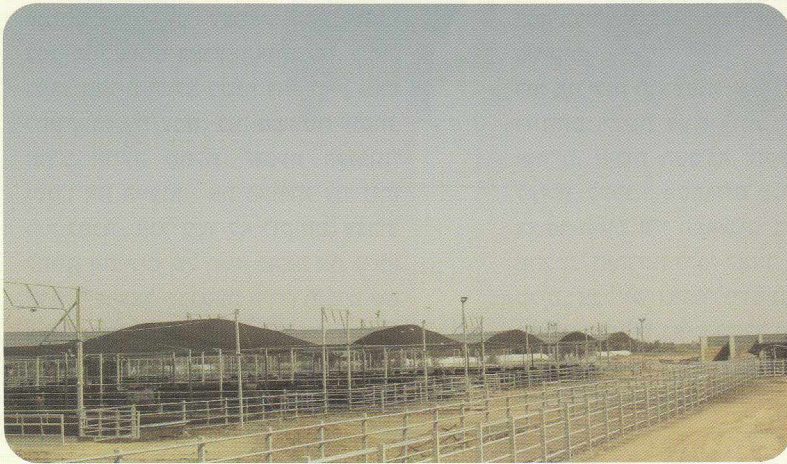

סככות צל גדולות ורווחות

רפי אסולין - מנהל האתר

על הקרנטינה באילות

גדרות, תאורה ומנטרלי ריח

עגלים במגוון גזעים

ישראלי. מחייבים חיסונים ומס' אוזן לספר העדר, גם כאן השהייה דומה.

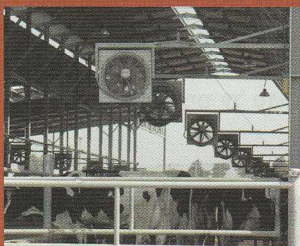
פלסטינאי, ישראלי, שחיטה. שחיטה - עולה יותר כסף, ביום ה- 30 צריכים להישחט.

ממרעה, משתדלים שהעדרים יהיו הומוגניים, עם שטח של כ-4 מ"ר לעגל.

הזנה - בליל באר טוביה, שולחים לאתר

ישראלי - הולך לתנובה, למרבק וללקוח

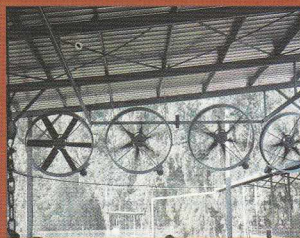
פרוטוקול - העגלים מגיעים לפי פרוטוקול

זרועות ארוכות

צידוד אופקי

אורור צילי בחצר המתנה

מורליין אנרג'י גדולים בצינון ואורור

מאוורר הרקולס "78"

מורליין אנרג'י בע"מ, מושבה מצפה, ד.ג. הגליל התחתון

כתובת למשלוח מכתבים: ת.ד. 921, טבריה 14108

טל: 077-9323863, פקס: 077-9323862, יובל - נ"ד: 050-8323861

E-mail: ext-morline@icba.org.il

מורליין
מאחורי אכל
דיג ישראל
שנפ אודפ
שנפ שום
ודאחון

מורליין אנרג'י
הכח החלוץ
והמוביל
בצינון ואורור.

אלפי מאווררים
מדגם
הרקולס "78"
הותקנו ברפתות.

חברתנו בעלת
ניסיון רב.

אנו מציעים מלאי
בלתי מוגבל של
מאווררים.

ד"ר ריק - רופא האתר

יש יתרון גדול לקרנטינה בערבה, כי זה כביש אחד, רחוק מיישובים, מבודד בריאותית. בסך הכול, הקימו באילות אתר למופת, הניהול היה כושל בשנים הראשונות ועכשיו הוא בשיקום.

רפי מגבולות הוא מנהל אחר, איש מקצוע שניהל רפת וידוע שבבעלי חיים, יש לשמור על רווחתם ולדעת לנהל צוות. יש הרבה רשויות שצריך לעבוד איתם: לשכות וטרינריות, אזורים, איכות הסביבה, תקשורת. בנושא זה, קיימת רגישות פוליטית מיוחדת, קרבה לאילת, לעקבה, מסתכלים עליהם בזכוכית מגדלת.

בצופר הוקם ע"י המושבים בקרקע מושבית. להם קצת זמן להבין את צער בעלי חיים, מחלות ואחריות כלפי האזור והמדינה. גם השירותים הווטרינרים עברו תהליכי למידה לא קלים, אבל יש שיפור גדול והרמה הרבה יותר טובה. היום מבינים מה קורה ועם איזה מחלות העגלים באים ובגלל המיקום מצליחים לשמור על בריאות.

יש מקום לפיטום ויש יעילות בפיטום של הבקר בזמן הקרנטינה וראוי לפתח את הענף הזה לתועלת השוק הדרומי.

התפתחויות אחרונות

בחודש האחרון, סיים רפי את עבודתו בקרנטינה וזה חבל. רפי, בוגר רפת גבולות, הבין בבריאות העדר ופעל להכניס סדר בעבודת הקרנטינה. לאחרונה הייתה תמונה לא מובחנת - אולי הרעלת בוטוליזם, כי העדר לא היה מחוסן וגם אין חובה לחסנו בפני בוטוליזם. שלחנו לבדיקות אבל לא הייתה אבחנה מדויקת.

העגלים שמגיעים לתנובה עוברים חיסוני חובה וגם רשות, כולל בוטוליזם.

אני עובד איתם מעל ל-10 שנים ורואה שיפור מתמיד באופן אחזקת העגלים. העובדה שיש שתי קרנטינות, באילות ובצופר, מביאה לתחרות בריאה ושתייהן צריכות להשתפר ולתת שירות הולם.

בעלי הבית באילות הם ירדנים ויש להם ראש אחר זה יוצר לנו עניין ואתגר להתמודד איתם. צריך לדעת כיצד לדבר איתם ולהנחיל להם את הכללים הישראליים. ■

רפי אסולין

נולדתי בתל-אביב. עבדתי שנים עם יענים. מייק, יזם עצמאי, הקים חוות במקומות שונים בארץ: האון, צמח, קליה, בארי, טללים וכולם פשטו רגל. מייק נכנס להשקעה עם צמח, בנה משחטה ענקית, אח"כ הגיעה מחלת "שפעת העופות" וסגרו את הייצוא. את העורות עוד ניתן היה למכור, אבל בשר לא לוקחים. עברתי לחוות התנינים של מייק שקנה את גרעין הרבייה בפצאל שבבקעת הירדן ועבדנו שם באתר החם. אחר כך הקמנו חווה דומה באתיופיה. משם עברתי לרפת. ■

משאית עם מזון, הכי יבש שאפשר, מנה אנרגטית.

עלייה במשקל - בשבועיים הראשונים העגלים בתהליך התאמה לסביבה החדשה, אח"כ בשבועיים האחרונים, הם עולים ב-1.6-1.7 ק"ג ליום.

נטרול ריחות - בעבר, היו תלונות רבות של בתי המלון באילת וגם של הירדנים בעקבה ואפילו מחאה של מלך ירדן. הותקנה מערכת מיוחדת לנטרול ריחות, שמוצבת מסביב לכל האתר ומפיצה ריח נעים על סביבתה.

טיפול ביניים - בין אחסון אחד לשני יש 4 ימים הפסקה שבהם מוציאים זבל, מחטאים, בודקים את המערכת לנטרול ריחות, הזבל היבש מפונה לקבלנים פרטיים בערבה. רפי והצוות שלו עובדים ב"רפת הערבה" ומקבלת שם את שכרם.

אחריות - השירותים הווטרינרים אילת, אחראים על המקום והם מנהלים אותו. ד"ר יורי, רופא הלשכה באילת, הוא האחראי על הקרנטינה.

בסה"כ, האתר והטיפול של הצוות, נראים טוב ומרשים, יותר טוב מהתדמית שהייתה לנו וגם הרשויות מרוצות יותר ממה שקורה שם, כי הם עומדים בדרישות הווטרינריות. יש להמשיך, כל העת, לחזק את הרשויות בשמירה ובאכיפה קפדנית של ההנחיות למניעת מחלות שמסכנות את הבקר של כולנו ואת בריאות הציבור. ■

עגלה מערבלת מחלקת את הבליל מבאר טוביה